

[Inge Fischer Møller]

gens boligpolitiske udspil, som medfører huslejestigninger i det almenyttige og det private byggeri, samtidig med at det forringer almindelige menneskers mulighed for at få en bolig.

Vedrørende afstemninger om ændringsforslagene henviser jeg til socialdemokratiets betækningsbidrag og kan i øvrigt oplyse, at vi stemmer nej ved tredjebehandlingen.

Agnete Laustsen (KF):

Det er unægtelig sjældent, at vi i relation til et lovforslag på tre paragraffer får en udvalgsbetænkning på 42 sider efter at have været igennem en udvalgsbehandling med langt over 200 stillede spørgsmål. Jeg kan oplyse, at det er væsentligt flere, end der overhovedet blev stillet, dengang vi havde selve bistandsloven til behandling.

At spørgsmålene også har bragt os vidt omkring og utvivlsomt har holdt socialministeriets embedsmænd beskæftiget langt ud over, hvad 11 timers reglen kan bære, bekræftes af bare et enkelt spørgsmål, som er blevet stillet, og hvor ministeren i sit svar oplyser, at hvis dette skulle bevares, ville det typisk vare ca. 2 uger for de største kommuner, og det kun under forudsætning af, at det blev tilstrækkelig højt prioriteret, og bl. a. Københavns kommune oplyste i denne relation, at hvis den skulle besvare det, ville det koste ca. 60.000 kr. Så har man en lille smule indtryk af udvalgsbehandlingen.

Som jeg nævnte det under behandlingen af børnetilskudsloven, erkendes det jo også under denne lov, at besparelser er påkrævede. Jeg synes derfor, det virker ret drastisk, når socialdemokratiet efter selv at have accepteret, at besparelser er nødvendige, i betænkningen bombastisk udtaler – jeg citerer:

»Regeringen skal . . . ikke regne med socialdemokratiet overhovedet, når det drejer sig om besparelser på det sociale område.«

Jeg vil faktisk fortolke det på denne måde: når vi ikke selv sidder i regering, afviser vi blankt selv de forslag, vi inderst inde er enige i, og tager med kyskhånd imod, at andre vil rage kastanjerne ud af ilden for os, fordi vi udmærket godt ved, at det er et kedeligt job, men et job, som bare skal gøres.

Lovforslaget indeholder jo to elementer, hvoraf det første er et forslag om over en årrække at aftrappe kommunernes adgang til

at yde tilskud til nedsættelse af forældrebetalingen i daginstitutioner.

Det er et forslag, vi varmt anbefaler fra konservativ side, idet den forskel, der i dag eksisterer kommunerne imellem med hensyn til takstfastsættelser, stiller forældrene ganske urimeligt betalingsmæssigt set.

Vi så hellere, at de besparelser, der kunne opnås, kunne bruges til at forhøje fripladsgrænserne med – de er i øvrigt ikke reguleret siden 1979. Det ville nemlig gavne vanskeligt stillede familier. Vi så også gerne, at et sådant forslag var medvirkende til at opfordre kommunerne til at vise mådehold med normeringerne i institutionerne, og ikke mindst er det vores ønske med dette forslag at skabe bedre økonomisk balance mellem forældre med børn i institutioner og forældre, der selv passer deres børn, samt at skabe mulighed for andre pasningsformer end det stive institutionssystem, vi har i dag.

Den anden del af forslaget vedrører jo besparelser på kontanthjælpsområdet, og jeg vil gerne her fremhæve socialministerens ændringsforslag, hvorefter der bliver en lettere procedure med hensyn til supplerende hjælp til udgifter vedrørende bolig i tilfælde, hvor der ikke er mulighed for at finde en billigere lejlighed.

Jeg vil også gerne fremhæve, at socialforvaltningen fortsat skal have rådgivningsforpligtelse, når klienten falder for den foreslåede varighedsbegrænsning på 9 måneder i kontanthjælpen, således at der altså stadig væk vil blive ydet en støttende indsats.

Vi anbefaler lovforslaget til vedtagelse med de af socialministeren stillede ændringsforslag.

Hans Jørgen Holm (V):

Behandlingen af dette forslag og for så vidt også det, der just er færdigbehandlet ved anden behandling, giver vel egentlig meget godt udtryk for, hvor svært det er at få skabt et flertal for en løsning af nogle problemer, som vist alle i denne sal føler trænger sig på, og jeg synes nok, det er meget bemærkelsesværdigt, at socialdemokratiet, som ved regeringens tiltræden sagde, at det ville være en loyal opposition, i betænkningen til dette lovforslag som i betænkningen til det forrige skriver: vi vil ikke medvirke. Det synes efter-